

ఇసురం

భాగ్యరేఖ

చెవుల సప్పుడైతే బైటికి తొంగి సూశింది లచ్చిమక్క, మల్రెడ్డిచ్చిండు.

“ఏం జేస్తున్నవ్ చిన్నీ” అడిండు లోపలి కొచ్చుకుంట.

“ఇప్పుడే ఇంటిన్న బట్టలు నానవెట్టాచ్చిన బిడ్డ! జెరైనంక విందుదామనీ!”

“నీ....యమ్మ! ఇంత ఏజైనంక నీకెందుకె బట్టలుత్తుడు, బాసన్న దోముడూ... ఓ పన్నున్నిని పెట్టుకుంటే పాయె? ఒంద రూపాలకొచ్చినాది!”

“ఏ...పైసలకోసమార! నువ్వు! ఆల్లెంబాగ విండి సస్తరు? సబ్బు నీల్లల్ల నానినాని కొట్టపాయె, తట్టెడు సర్వేశి గాలవెద్దరు. దొబ్బు దొబ్బు ఒల్కవోస్తరు, పోతెవాయె అన్నిట్కి కన్ను మూసుకుందామంటె బట్టల మైలవోకపాయె. తూ... పాడువడ కొత్త బట్టలు గూడ నాల్లోజులకె గుడ్డికాయవారి ఇడ్డిన బట్టలోలె ఇకారంగ తయారైతయి. బాసన్న సంగతైతె ఇగ జెప్పనేఒద్దు. ఏడి పాసు ఆడనె మల్ల దోంకోక దప్పకపాయె. ఏం పనిమన్నులురా పాస్యల్లె పనిమన్నులూ....”

“మరిగ చాతగాని పొద్దొస్తె ఏంజేస్తమే?” అన్నడు.

“ఇగ అప్పుడైతె దప్పదనుకో... అయినా అసుంటి దినాలు రాగూడదనే దినాం.... దేవున్ని మొక్కుతున్నరా!”

“ఇట్ల మా కార్లైతులాడంగ, మా పన్ను మేం జేసోంగనే మమ్ల గొంటవొమ్మని ఆ పర్మాత్మను లేస్త కూసుంట మొక్కుతున్న కొద్క, ఏం జేస్తడో... మమ్ల నెట్ల గొంటవోతడో ఆయు దయ” రొండు చేతులెత్తి మొక్కింది.

సంచలకెల్లి టిపిని దబ్బ దీశి లచ్చిమక్కకిచ్చిండు.

మల్లెం దెచ్చినవరా?” మూత దీస్సుంట అడిగింది.

“ఏంలే... జెరంత కూర దెచ్చినే”

“ఏ... ఎందుకు దెచ్చినవరా? ఐతారం ఐతారం దెప్పిచ్చి ఒందుతనే ఉన్న. ఈ ముసల్తనంల మాంసాల్నిని ఏ కప్పం జెయ్యవోయ్యేదుంది...?” అనుకుంట మల్రెడ్డి దిక్కు జూశింది.

“ఏంది బిడ్డ! మొకం గుంజుకపోయింది?”

మల్రెడ్డి మొకం న్యాలకేశి గూసుండు. సప్పుడు జెయ్యలె.

“ఏంది కొద్దా... ఏందో పికర్ జేస్తున్నా... నాకు జెప్పగూడని ఏముందిరా....? బార్ని బాగుందా?” లచ్చిమక్క గొంతు జెర చిన్నగ జేసి పరెశానైకుంట అడ్డింది.

“దానిగురించే గద చిన్నీ నాకున్న బాదంతా! పువ్వోలె వెంచి ఉన్నొక్క పిల్లను దీస్యపొయ్యి ఆ అడ్డమైన కొంపలేస్తే.”

“మల్ల ఏమన్న తగాద జేశినా?”

“ఉట్టి తగాదలు ఎన్ని జేశినా తశివ జేసి తెంపొచ్చు గని... పిల్లను మల్ల గొట్టి దోలిను చిన్నీ! ఆల్ల మీద మన్నవడ”

“ఆ... పిల్లను గొట్టినారు? ఆల్ల చేతులకు జెట్టులు వుట్ట. మల్లెం రోగమొచ్చెనంట?”

“ఇంకేం రోగం... చాతగాని రోగం. సదువు మామూల్ల సదివినా, ఆర్టీసీల కొల్పుండు, ఇంత పొలమున్నది, ఒక్కడే కొడ్కు గదాని పిల్లనిస్తామి.

ఉట్టి ఉద్యోగంల ఏమొస్తయి ఏదన్న బిజినెస్ వెట్టుకుంటనని ఒద్దనంగ పట్టు వట్టె... పోని తియ్... మంచిగ సంపాయిస్తై మన పిల్లనే సుకపడ్డది గదనని... పిల్ల పేర్మీద బ్యాంకు లేశిన. లక్ష రూపాల్లీశి చేళ్ల వెట్టొస్తామి. అవి ఆయిన్ని ముందమోపె. మీదంగ... ఏమన్నుంట ఇచ్చిండ్లో మీ నాయ్, అంత లాసొచ్చిందని అట్ల పిల్లను నల్చె. మ...ల్ల ఇది జేస్త అది జేస్తనంట పిల్లగాడు ఉట్టిగ దిర్లతె ఆవారగైతడు మనకే ఇకారమని అప్పుడిన్ని ఇప్పుడిన్ని... దెగ్గెర దెగ్గెర మల్లొక లక్ష సదిర్తి. అవ్వీ... దిగమింగె. మ...ల్లిపుడు పైనాన్ను వెడ్డమల్ల పైసల్లెమ్మన్నడంట. లక్షలక్షలు ఆల్లతాన ఎక్కడికెళ్లి ఒస్తయి, ఇప్పుడే మస్తుగిచ్చిన సాలలేదా? అని పిల్ల అడిగిందని... ఒక్క తీర్ల గొట్టలే చిన్నీ! పెయినిండ వాతల్లేలినయ్, మొకమంత వాశింది. చాందినాలసంది అప్పుడప్పుడు గొడ్డనే ఉన్నరంట... నా తల్లి! మనం బాదపడ్డమని బూదేవి లెక్క ఎంత ఓర్పుకున్నడో... ఈసారి తాలక ఈడవడ్డదా కొచ్చింది. నీకు దెల్లి నేనెవర్కన్న అన్యాయం జేశినానె చిన్నీ! నాకే ఇంత కష్టమెందుకు వెట్టిండు బగమంతుడు” కండ్లల్ల నీల్లు దిప్పుకున్నడు మల్లెడ్డి.

“నాయమ్మ! బంగారమసుంటి బిడ్డె. దాని అదుష్టంల ఇట్ల రాశిండేరా దేవుడూ... మరెట్ల జేస్తనంటవరా?”

“చేశేదేముంది చిన్నీ! మల్లిన్ని పైసల్లీస్క పొయ్యి, మన్నురాయి జేస్కోని పిల్లనాడ దించొస్త”

లచ్చిమక్క ఉల్లిపడ్డట్టయింది.

“పిల్లెమంటుంది రా! మరీ...”

“మల్ల వోనంట పోనంటుంది గని... ఆడివిల్లాయె కష్టమో... సుకమో... పోక దప్పుతదా”

“మరి పిల్లకిష్టం లేనప్పుడు సావుమని తోలిస్తావా?”

“అట్లంటెట్ల చిన్నీ! ఆడ కష్టముందని ఇంట్ల వెట్టుకుంటమా! పెండ్లయిన ఆడివిల్లను?”

“లే... ఆల్లు సంపుతె దెచ్చి బొందల వెట్టుంటము” కన్నున లేశింది లచ్చిమక్క.

“లేకుంటేందిరా! పిల్లను తెల్చి తెల్చి మల్ల నర్కంలేస్తనంటమా... పిల్లగాడు చాతగానోడని తెల్చేపాయె... ఆడు పిల్లనన్న మంచిగ సూస్కుంటుండా అంటే ఆడు, అని అమ్మ, అయ్య అందరు పసువులని దెల్చిపాయె. ఇంకేం సచ్చిందిరా ఆ యింట్ల... బంక...! నువ్వ లచ్చ ఇయ్యి, కోటియ్యి ఇగ బాయిల వోశినట్టే. పిల్ల పానాన్ని గూడ ముప్పే. మనకు పిల్ల, దాని పానం ముక్కం...”

“అట్ల మనమన్నుంటం గని.... లోకం” మద్యలో అందుకోవోయిండు మల్లెడ్డి.

“నీ... లోకం మీద మన్నువోయ్య! లోకానికి బయపడి ఇయ్యాల పిల్లనాడ దోలాక్కా.. రేపు మన్నిరిగి పిల్లనే... ఏమన్న జేసునే... అలై దాన్నెమన్న జేశిరీ... ఏ లోకమడ్డమొస్తదిరా? చెట్లంత పిల్లవోతె లోకం దెచ్చిస్తాదిరా? నీ దిమాకెక్కడ పన్నేస్తుందిరా మల్రెడ్డి....”

జెరాగి మల్రెడ్డండుకున్నడు.

“జానే చిన్ని! ఇయ్యాలంటె పిల్లను మేం నద్దుతం. రేపు మేం సచ్చినంక ఎవర్నూస్తరు దాన్ని? దాని బత్తు ఆగం గాదే!”

“అయ్యో! ఏకాలంటున్నవరా పిల్లగా? దాన్మొకరు నడ్చేదేందిరా? అంతో అంతో సదువుకున్నది పన్నెండోద్దాక. కాలేజికి వంపు... పైకి సద్వి పియ్యి. రేపు దాని పొట్టకు బట్టకే గాదు. అంక పదిమందిని నద్దనీకే సరిపోను సంపాయిస్తది. దాని కాలమీద అది నిలవద్దది. అనాడె అది పెండ్లొద్దు గిప్పుడే... డిగ్రీ సదువుతనంటె ఇనకపోతివి. ఆ సారు గూడ తనంతల తనే నీ అంటి కొచ్చి, పిల్లకు అన్నిట్ల తొంబైమీద మార్కులొచ్చినయ్ డాక్టర్ సదువు సదివిపిస్తై తప్పక సీటొస్తదని ఒక్క తీర్గ జెప్పిపాయె. మంచి సంబందం మంచి సంబందం అన్ముంట... నీకు ఉచ్చ నిల్వక పాయె” జెర దమ్ము దిని మల్లండుకుంది లచ్చిమక్క

“తెల్వక ఓపారి తప్పు జర్గిపోయ్యింది. తెల్చి మల్ల తప్పుజెయ్యకు కొడ్కా.. అన్నాయం జరిగినపుడు ఆడి విల్లకు అమ్మగారి అండ కొండంత బలం బిడ్డా. మొగోన్ని గద ఏం జేశిన సదుస్తదంటనని అనుకున్నడేమొ. ఆన్ని గూడ చెప్పుతోటి గొట్టినట్టయితది.”

నేన్నెప్పేది జెప్పిన ఇగ నీ ఇష్టమన్నట్టు ఊకుంది లచ్చిమక్క కూసోని కూసోని లేశిండు మల్రెడ్డి.

“పోతున్న చిన్నీ! పోత పోత ఆ సార్ను కల్చు కుంటవోత. ఎట్ల ఇది జూన్ నెలనే, పిల్లను ఏ కాలేజిలేస్తై బాగుంటదో కనుక్కుంటవోత”

లచ్చిమక్క పానం నింబడమైంది.

వార్త ఆదివారం
20 జూన్, 2004